

ພຣະທຳດານີເອນ - ເລກແປດສິບ

ຈຸດຈົບແລະຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງນິມິດ: ນິມິດແບບເປີດເຜີຍຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງ Ellen White ໃນປີ 1884 ແລະຄວາມສຳຄັນຂອງມັນ

Jeff Pippenger
2024-02-13

ໃນປີ 1884, Ellen White ໄດ້ຮັບນິມິດແບບເປີດເຜີຍຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງນາງ. ນິມິດນັ້ນໄດ້ຮັບໃນເມືອງ Portland, ລັດ Oregon. ນິມິດແບບເປີດເຜີຍຄັ້ງທຳອິດຂອງນາງໄດ້ຮັບໃນປີ 1844, ທີ່ເມືອງ Portland, ລັດ Maine. ພຣະເຢຊູຊົງສະແດງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສິ່ງໜຶ່ງ ຄຽງຄູ່ກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງນັ້ນສະເໝີ.

“ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກການສິ້ນສຸດຂອງເວລາ, ໃນປີ 1844, ນິມິດຄັ້ງທຳອິດໄດ້ຖືກປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງໄປຢ້ຽມຢາມນາງ Haines ທີ່ເມືອງ Portland, ຜູ້ເປັນພັນຮຸ່ງທີ່ຮັກແພງໃນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊົງຈິດໃຈຂອງນາງຜູກພັນກັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ພວກເຮົາຫາຄົນ, ລ້ວນແຕ່ເປັນແມ່ຍິງ, ກຳລັງຄູ່ຂ້າຢ່າງສະຫງົບຢູ່ທີ່ເທິງບູຊາປະຈຳຄອບຄົວ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງອະທິຖານຢູ່ນັ້ນ, ອົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດມາເໝືອນຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄືນຮູ້ສຶກມາກ່ອນ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກບານດັ່ງວ່າໄດ້ຖືກໂອບລ້ອມໄວ້ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ, ແລະກຳລັງຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ຂັ້ນເລື້ອຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ້າພະເຈົ້າຫັນໄປເບິ່ງເພື່ອຊອກຫາປະຊາຊົນແຫ່ງການສະເດັດມາໃນໂລກ, ແຕ່ບໍ່ສາມາດພົບເຫັນພວກເຂົາໄດ້, ໃນເວລານັ້ນມີສຽງໜຶ່ງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ‘ຈົ່ງເບິ່ງອົກຄັ້ງໜຶ່ງ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງໃຫ້ສູງຂຶ້ນອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ.’ ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຍົກສາຍຕາຂຶ້ນ ແລະໄດ້ເຫັນທາງອັນກົງແລະແຄບ, ຊຶ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນສູງຢູ່ເໝືອນໂລກ. ບົນທາງນີ້ ປະຊາຊົນແຫ່ງການສະເດັດມາກຳລັງເດີນທາງໄປສູ່ນະຄອນ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ທີ່ປາຍອົກດ້ານໜຶ່ງຂອງທາງນັ້ນ. ພວກເຂົາມີແສງສະຫວ່າງອັນສົດໃສດ້ວຍໜັງຖືກຕັ້ງໄວ້ທາງຫລັງພວກເຂົາ ຢູ່ຕາມທາງ, ຊຶ່ງທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າແມ່ນ ‘ສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນ.’ [ເບິ່ງ MATTHEW 25:6.] ແສງນີ້ສຶ່ງສະຫວ່າງໄປຕະຫຼອດຕາມທາງ, ແລະໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແກ່ຕົນຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ສະດຸດ.”

“ຖ້າຫາກພວກເຂົາຮັກສາສາຍຕາຂອງຕົນໄວ້ທີ່ພຣະເຢຊູ ຜູ້ຊົງຢູ່ຕາມພວກເຂົາ, ນຳພາພວກເຂົາໄປສູ່ນະຄອນ, ພວກເຂົາກໍ່ບອດໄພ. ແຕ່ບໍ່ດົນ ບາງຄົນໄດ້ອ້ອນເມືອຍ, ແລະເວົ້າວ່ານະຄອນຍັງຢູ່ໄກຫຼາຍ, ແລະພວກເຂົາຄາດໝາຍວ່າຄົງຈະໄດ້ເຂົ້າໄປແລ້ວກ່ອນນີ້. ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ຈະຊົງໝຸນໃຈພວກເຂົາໂດຍການຍົກພຣະກອນຂວາອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ, ແລະຈາກພຣະກອນຂອງພຣະອົງມີແສງສະຫວ່າງສ່ອງອອກມາ ໂບກໄຫວຢູ່ເໝືອນຄະນະຜູ້ຄຸ້ມຄອງການສະເດັດມາ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ຮ້ອງວ່າ ‘ອາເລລູຍາ!’ ຄົນອື່ນໆ ກັບປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ທາງຫຼັງພວກເຂົາຢ່າງຫຼຸນຫັ້ນ, ແລະເວົ້າວ່າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາອອກມາໄກເຖິງພຽງນີ້. ແສງສະຫວ່າງທາງຫຼັງພວກເຂົາກໍ່ດັບລົງ, ປະໂຫດຕົນຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມືດສະນິດຢ່າງສົມບູນ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ສະດຸດ ແລະສູນເສຍສາຍຕາຈາກເປົ້າໝາຍ ແລະຈາກພຣະເຢຊູ ແລະຕົກຈາກເສັ້ນທາງລົງໄປສູ່ໂລກອັນມືດມົນ ແລະຊົດຮ້າຍທີ່ຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ໃນປະຫວັດຊີວິດຂອງ Ellen White ຈຳນວນຫົກເຫຼັ້ມ ທີ່ຂຽນໂດຍຫຼານຊາຍຂອງນາງ Arthur L. White ເຂົ້າໄດ້ບັນທຶກຄຳກ່າວໜຶ່ງທີ່ John Loughborough ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ General Conference

Session ປີ 1893.

“ລັຟໂບໂຮ, ໃນການກ່າວຄຳປາໄສໃນກອງປະຊຸມ General Conference ໃນອົກເກັບຕີມາ, ໄດ້ກ່າວວ່າ:
“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ Sister White ຢູ່ໃນນິມິດປະມານຫ້າສິບຄັ້ງ. ຄັ້ງທຳອິດແມ່ນປະມານສິບປີກ່ອນ....
ນິມິດເປີດເຜີຍຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງນາງແມ່ນໃນປີ 1884, ທີ່ອ່ານຕັ້ງຄັ້ງປະຊຸມທີ່ Portland, Oregon.”
Ellen White Biography, volume 3, 256.

ນາງຍັງຄົງຈະໄດ້ຮັບຄວາມຜັນແລະນິມິດຕາໃບຫຼັງຈາກປີ 1884,
ແຕ່ນິມິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນທຶນທາລະນະໄດ້ສືບສຸດລົງພໍດີຫຼັງຈາກເລີ່ມຕົ້ນຄົບສິບປີ,
ແລະທັງນິມິດແບບເປີດເຜີຍໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດຕ່າງໆກໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນເມືອງທີ່ມີຊື່ວ່າ Portland.
ເມືອງທຳອິດຢູ່ຝັ່ງຕາເວັນອອກຂອງສະຫະລັດ, ສ່ວນເມືອງສຸດທ້າຍຢູ່ຝັ່ງຕາເວັນຕົກ.
ບາງຄົນອາດປາຖະໜາຈະໂຕ້ຖຽງວ່າຂໍ້ທັດຈົງນັບໄດ້ຫມາຍເຖິງຫຍັງໄປຫຼາຍກວ່າຄວາມບັງເອີນຂອງມະນຸດ,
ແລະຄົນອື່ນອາດຈະໂຕ້ຖຽງວ່າຈຸດປະສົງຂອງນິມິດແບບເປີດເຜີຍໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ,
ດັ່ງນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຍຸດມັນໄວ້ຫຼັງຈາກສິບປີ.

ເຫດຜົນທີ່ເທົ່າຈົງນັ້ນ ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການບໍ່ເຊື່ອຢັ້ງຢືນແລະການກະບົດຕໍ່ຕ້ານພຣະພອນແຫ່ງການພະຍາກອນ
ທີ່ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຂະບວນການ Millerite ເພີ່ມຂຶ້ນ.

“ຫຼັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າມາຮອດ Oakland ແລ້ວ
ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຖືກກົດທັບດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໜັກໜ່ວງເຖິງສະພາບການຂອງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ Battle Creek,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ອ່ອນແອ, ບໍ່ມີກຳລັງທີ່ຈະຊ່ວຍພວກທ່ານໄດ້.
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຊື່ອແບ່ງແຕ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່,
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໃສໃຈຕໍ່ຄຳບັນຊາອັນແຈ້ງຊັດໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ກໍ່ກຳລັງບໍ່ໃສໃຈຕໍ່ຄຳພະຍານທີ່ຕອນພວກເຂົາໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ພຣະວັດຈະນະນັ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ຍິນຍາມ
Healdsburg ໃນລະດູໜາວຜ່ານມານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຢ່າງໜັກ
ແລະຖືກຖ່ວງທັບດ້ວຍຄວາມກັງວົນແລະຄວາມໂສກເສົ້າ. ແຕ່ໃນເວລາໜຶ່ງ
ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງອະທິຖານຢູ່ນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປັດຄວາມມືດອອກໄປ,
ແລະແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຕົກມາຫ້ອງ. ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າເໝືອນກັບວ່າຢູ່ໃນ Battle Creek. ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນການປຶກສາຂອງພວກທ່ານ;
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າທີ່ຖືກເປົ່າອອກມາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນສິ່ງຕ່າງໆທີ່,
ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງພຣະປະສົງ,
ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາວ່າມັນຈະຖືກລືບອອກໄປຈາກຄວາມຊົງຈຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ.
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກບາດເຈັບຢ່າງໜັກ ຈົນບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດຫຍັງ ຫຼືຈະເວົ້າຫຍັງ.
ມີບາງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດກ່າວເຖິງໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າຖືກສົ່ງໃຫ້ຢຳໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ເກືອບກັບເລື່ອງນີ້,
ເພາະວ່າຍັງມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະຖືກເປີດເຜີຍອອກມາອີກ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການບອກໃຫ້ລວບຮວມແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະໃຫ້ລໍາແສງຂອງມັນສ່ອງອອກໄປຫາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງນີ້ໂດຍຜ່ານບົດຄວາມໃນໜັງສືຕ່າງໆ. ຕະຫຼອດຫຼາຍເດືອນ
ເກືອບທຸກເຊົ້າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນເວລາສາມໂມງ ແລະລວບຮວມຫົວຂໍ້ຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ພາຍຫຼັງຈາກ
ຄຳພະຍານສອງສະບັບຫຼັກສູດໄດ້ຖືກປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນ Battle Creek.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ອອກມາ ແລະຮັບສົງພວກມັນໄປຫາພວກທ່ານ;
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະເລີຍທີ່ຈະດູແລຕົນເອງຢ່າງເໝາະສົມ,
ແລະຜົນກໍ່ຄືວ່າຂ້າພະເຈົ້າຊຸດໂຊມລົງພາຍໃຕ້ໄພາລະນັ້ນ;
ງານຂຽນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ສຳເລັດທັງໝົດເພື່ອຈະໄປເຖິງພວກທ່ານໃນທີ່ປະຊຸມ General

Conference."

"ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ໃນການອະທິຖານ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງພຣະອົງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນໃນ Battle Creek ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນໃນຫຼາຍບ້ານ ແລະໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງພວກທ່ານຢູ່ອ້ອມໃຕ້ຂອງພວກທ່ານ. ສ່ວນລາຍລະອຽດນັ້ນ ໃນເວລານີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີໄວ້ວາຍພາບທີ່ຈະກ່າວເຖິງ. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ກ່າວເຖິງມັນເລີຍ. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ມີຄວາມຝັນຫຼາຍເລື່ອງທີ່ໂດດເດັ່ນຢ່າງຍິ່ງ."

"ທ່ານຈະຍອມຮັບສຽງໃດວ່າເປັນພຣະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ? ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຫງວນອຳນາດອັນໃດໄວ້ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດຂອງທ່ານ ແລະສຳແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນວິທີທາງຂອງທ່ານຕາມທຳມະດາເປັນຈິງ? ມີອຳນາດອັນໃດທີ່ຈະກະທຳການໃນຄຣິສຕະຈັກ? ຖ້າທ່ານປະຕິເສດທີ່ຈະເຊື່ອຈົນກວ່າເຖິງແຫ່ງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທຸກຢ່າງ ແລະຄວາມເປັນໄປໄດ້ແຫ່ງຄວາມສົງໄສທຸກປະການຈະຖືກກຳຈັດອອກໄປ ທ່ານຈະບໍ່ເຊື່ອເລີຍ. ຄວາມສົງໄສທີ່ຮຽກຮ້ອງຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນແບບ ຈະບໍ່ຍອມຈຳນັນແກ່ຄວາມເຊື່ອຈັກເທື່ອ. ຄວາມເຊື່ອຕັ້ງຢູ່ເທິງຫຼັກຖານ ບໍ່ແມ່ນເທິງການພິສູດຢ່າງແນ່ນອນ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮົາເຊື່ອຟັງສຽງແຫ່ງໜ້າທີ່ເມື່ອມີສິ່ງອື່ນໆຢູ່ຮອບຕົວເຮົາ ຄອຍຢູ່ໃຫ້ເຮົາດຳເນີນຕາມທາງອັນກົງກັນຂ້າມ. ການຈະຈຳແນກສຽງທີ່ກ່າວມາຈາກພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຕ້ອງອາໄສຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຈິງຈັງຈາກພວກເຮົາ. ເຮົາຕ້ອງຕຳນັດແລະມີໃຈເຫັນຄວາມໃນມອງຂອງຕົນ ແລະເຊື່ອຟັງສຽງແຫ່ງມະໃນທຳໂດຍບໍ່ມີການໂຕ້ແຍ້ງຫຼືປະນີປະນອມ ເກງວ່າການເຕືອນເຕັ້ນຂອງມັນຈະຢຸດໄປ ແລະຄວາມປະສົງກັບແຮງຜັກດັນຈະເຂົ້າຄວບຄຸມ. ພຣະວັດຈະນະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງເຮົາທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຕຳນັດພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ໂດຍຕັ້ງໃຈວ່າຈະບໍ່ຟັງແລະບໍ່ເຊື່ອຟັງ. ສຽງນີ້ຖືກໄດ້ຍິນໃນຄຳເຕືອນ ໃນຄຳແນະນຳ ແລະໃນຄຳຕຳໜິ. ນີ້ແມ່ນຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ຖ້າເຮົາຖືກການຮ້ອງເອີ້ນທີ່ດັງກວ່ານີ້ ຫຼືອີກກາດທີ່ດີກວ່ານີ້ ຄວາມສະຫວ່າງອາດຈະຖືກຖອນໄປ ແລະເຮົາຈະຖືກປະໂຫຍດໃນຄວາມມືດ." Testimonies, volume 5, 68.

ຊົດເຕົ້າໄວທ໌ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ
ຖ້າການກະບົດຕໍ່ຕ້ານພັນທະກົດຂອງນາງໃນຖານະຜູ້ພະຍາກອນຍັງຄົງຖືກສະແດງອອກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລ້ວ
"ແສງສະຫວ່າງອາດຖືກຖອນອອກ, ແລະ" ແອັດເວນຕິດສະຫລາວເດເຊຍຈະຖືກ "ປະໂວ້ໃນຄວາມມືດ." ໃນປີ
1915, ແສງສະຫວ່າງນັ້ນໄດ້ຖືກຖອນອອກ. ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະອຳນາດຢ່າງຄົບຖ້ວນ
ແລະຍັງຄົງມີພຣະອຳນາດຢ່າງຄົບຖ້ວນ
ທີ່ຈະຊົງຍົກຕັ້ງຜູ້ພະຍາກອນຫຼືຜູ້ພະຍາກອນຍິງຂຶ້ນເມື່ອໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກຈະກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ.
ພຣະອົງໄດ້ຊົງຍົກເອົາຂຶ້ນໃຫ້ສືບຕໍ່ຈາກເອລີຍາ, ແຕ່ຫຼັງຈາກປີ 1915
ບໍ່ມີຜູ້ພະຍາກອນທີ່ຍັງມີຊີວິດຄົນໃດຖືກຍົກຂຶ້ນ, ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້"ຖອນແສງສະຫວ່າງອອກ."
ເມື່ອກ່າວເຖິງຄວາມຝັນແລະນິມິດຂອງຊົດສະເຕົ້າໄວທ໌, ມີສາມຊ່ວງເວລາ. ຊ່ວງທຳອິດແມ່ນສະຕີປີ
ໃນຊ່ວງນັ້ນນິມິດເກີດຂຶ້ນໃນທຶນສາທາລະນະ, ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ກ່ຽວພັນກັບການສະຖາປະນາຂອງປະທານນັ້ນໃຫ້
ໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ຮ່ວມໃນເວລາທີ່ນິມິດເກີດຂຶ້ນ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ນັບແຕ່ປີ 1884
ຈົນເຖິງການເສຍຊີວິດຂອງນາງໃນປີ 1915, ນິມິດແລະຄວາມຝັນໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້
ຊົງຍັງຄົງມີເພື່ອການສ້າງສາຂຶ້ນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ໄດ້ຖືກປະທານໃນທີ່ສ່ວນຕົວ.
ຊ່ວງທີສາມໄດ້ລົ້ມໃນປີ 1915, ແລະໄດ້ຈັດໃຫ້ມີຫຼັກຖານວ່າ
ແອດເວັນຕິສມີແຫ່ງເລົ່າເດີເຊຍຢູ່ໃນຄວາມມືດແຫ່ງການຫຼົງເຊື່ອ.

ອີສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເປັນພາບປະກອບຂອງອີສຣາເອນໃນສະໄໝປະຈຸບັນ, ແລະໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການກະບົດຢ່າງຕັ້ງແຕ່ມຮູບແບບ ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອລີ ແລະບຸດຊາຍສອງຄົນຂອງລາວ, ໂຮຟນີ ແລະ ຟິເນຮາດ, ມີ "ນິມິດຢ່າງເປີດແຈ້ງ" ບໍ່ມີ. ເຫດຜົນກໍຄືການບໍ່ເຊື່ອຢັ້ງຢືນ ແລະການກະບົດຢ່າງຮ້າຍແຮງຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ປ່ຽນແປງ.

"ຄຳເຕືອນອີກປະການໜຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກປະກາດແກ່ວົງຕະກູນຂອງເອລີ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ອາດສືບສານກັບມະຫາປະໂຫຍດແລະບຸດຊາຍຂອງລາວໄດ້; ບາບຂອງເຂົາ, ດັ່ງເມກໜາທົບ, ໄດ້ບົດກັນການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລົດຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ທ່ານກາງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ເດັກນ້ອຍຊາມູເອນຍັງຄົງສັດຊື່ຕໍ່ສະຫວັນ, ແລະຂ່າວສານແຫ່ງການພິພາກສາຕໍ່ວົງຕະກູນຂອງເອລີນັ້ນ ແມ່ນພັນທະໜ້າທີ່ຂອງຊາມູເອນໃນຖານະຜູ້ພະຍາກອນຂອງອົງສຽສຸດ."

"ໃນສະໄໝເຫຼົ່ານັ້ນ ພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຢຊູໂຮວາຫາຍາກ; ບໍ່ມີນິມິດຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງ. ແລະເກີດຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ ເມື່ອເອລີໄດ້ນັ້ນອນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງທ່ານ ແລະຕາຂອງທ່ານເລີ່ມມີຄວາມ ຈົນທ່ານມອງບໍ່ເຫັນ; ແລະກ່ອນທີ່ຕະກຽງຂອງພຣະເຈົ້າຈະດັບລົງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຢຊູໂຮວາ ບ່ອນທີ່ບິບຂອງພຣະເຈົ້າຕັ້ງຢູ່ ແລະຊາມູເອນໄດ້ນັ້ນອນລົງເພື່ອຫຸ້ມ; ພຣະເຢຊູໂຮວາໄດ້ຊົງເອີ້ນຊາມູເອນ.' ເດັກນ້ອຍນັ້ນ ເຂົ້າໃຈວ່າສຽງນັ້ນເປັນສຽງຂອງເອລີ ຈຶ່ງຮີບໄປຫາຂ້າງຕຽງຂອງປະໂຫຍດ ໂດຍກ່າວວ່າ, 'ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້; ເພາະທ່ານໄດ້ເອີ້ນຂ້ານ້ອຍ.' ຄຳຕອບແມ່ນ, 'ເຮົາບໍ່ໄດ້ເອີ້ນ ລູກເອີຍ; ຈົ່ງໄປນອນອີກເທື່ອໜຶ່ງ.' ຊາມູເອນຖືກເອີ້ນສາມເທື່ອ ແລະລາວກໍຕອບສະໜອງໃນທ່ານອງດຽວກັນສາມເທື່ອ. ແລ້ວເອລີຈຶ່ງແນໃຈວ່າ ການຮ້ອງເອີ້ນອັນລັກລັບນັ້ນແມ່ນພຣະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງຜ່ານພົ້ນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງ ຊາຍຜູ້ມີຜົນໜຶ່ງອາດ ເພື່ອຈະສືບສານກັບເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງ. ສິ່ງນີ້ເປັນຕົວມັນເອງ ເປັນການຕໍ່ໜ້າຕົວຕົນອັນຂົ່ມຂືນ ແຕ່ກໍສົມຄວນແລ້ວ ແກ່ເອລີແລະເຮືອນຂອງທ່ານ." Patriarchs and Prophets, 581.

ໃນການຫັນຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງວົງຕະກູນເອລີ ບໍ່ມີນິມິດຢ່າງແຈ້ງເພີ່ມ ເພາະວ່າພຣະວັດຈະນະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນ "ສົງປະເສີດ" ໃນສະໄໝເຫຼົ່ານັ້ນ. ຄຳພາສາເຮັບເຮັດທີ່ເປັນວ່າ "ສົງປະເສີດ" ມີຄວາມໝາຍວ່າ "ຫາຍາກ". ຈາກປີ 1844 ຈົນເຖິງ 1884 ໄດ້ມີ "ນິມິດຢ່າງແຈ້ງເພີ່ມ" ຊຶ່ງຖືກປະທານແກ່ອັດເວັນຕົກແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລີໂຮຕ໌ແຫ່ງຟີລາເດວເຟຍ, ແລະໃນປີ 1856 ມັນໄດ້ເລີ່ມຊືບອກວ່າຂະບວນການແຫ່ງຟີລາເດວເຟຍໄດ້ປ່ຽນຜ່ານໄປສູ່ຂະບວນການແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ, ແຕ່ນິມິດຢ່າງແຈ້ງເພີ່ມຍັງຄົງດຳເນີນຕໍ່ໄປ, ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງອົດກັນພຣະໂທຍາວນານ ແລະຊົງເມດຕາ.

ຈາກນັ້ນໃນປີ 1863 ການກະບົດຕໍ່ຄວາມຈິງພົ້ນຖານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ, ແຕ່ "ນິມິດແບບເປີດເຜີຍ" ຍັງດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງປີ 1884. ຈາກນັ້ນການປ່ຽນແປງໜຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ໃນ ເອເຊກຽນ ບົດທີ 8, ສົງຫນ້າກຽດຊົງທັງສີ່ຖືກພັນລະນາວ່າມີລັກສະນະທີ່ພະວິຊາຄວາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນເປັນລຳດັບ. ປີ 1884 ເປັນຕົວແທນຂອງເກືອບຈະເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງຄົນຮຸ່ນທຳອິດ ແລະເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄົນຮຸ່ນທີສອງ. ປະຫວັດສາດແອດເວັນທິສທ໌ໄດ້ບັນທຶກວ່າ ໃນປີ 1881, ແລະຈາກນັ້ນອີກໃນປີ 1882, ການເພີ່ມພູນຂຶ້ນສອງຄັ້ງທີ່ສຳຄັນໃນການກະບົດໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ໃນປີ 1881 ປະທານກອງປະຊຸມໃຫຍ່ (George Butler) ໄດ້ຂຽນແລະຕີພິມບົດຄວາມເປັນຊຸດໃນ Review and Herald ໂດຍໃນນັ້ນລາວໄດ້ໃຫ້ແຍ້ງວ່າ ບາງພາກສ່ວນຂອງພຣະຄຳພີໄດ້ຮັບການດົນໃຈຫຼາຍກວ່າພາກສ່ວນອື່ນໆ ແລະເມື່ອຈົບບົດຄວາມຂອງລາວ ລາວກໍໄດ້ລະບຸຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ມີບາງພາກສ່ວນຂອງພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນໃນປີ 1882, Uriah Smith, ຜູ້ນຳໃນພາລະກິດການພິມຈຳໜ່າຍ

ແລະໃນເວລານັ້ນກໍເປັນຜູ້ນຳຂອງພາລະກິດການສຶກສາດ້ວຍ, ເລີ່ມສອນວ່າ ເມື່ອ Sister White ໄດ້ຮັບການສຳແດງເຖິງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບອະນາຄົດ ຫຼືປະຫວັດສາດອັນສັກສິດໃນອະດີດ, ຖ້ອຍຄຳຂອງນາງໄດ້ຮັບການດົນໃຈ; ແຕ່ລາວໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ເມື່ອນາງລະບຸຄວາມບົກພ່ອງສ່ວນຕົວຂອງສະມາຊິກຄຣິສຕະຈັກ ນັ້ນເປັນພຽງຄວາມເຫັນຂອງມະນຸດຂອງນາງເທົ່ານັ້ນ.

ໃນປີ1881 ຊາຕານໄດ້ກັກການໂຈມຕີຢ່າງເປີດເຜີຍຕໍ່ອຳນາດຂອງພຣະຄຳພີ King James ຜ່ານທາງປະທານຂອງຄຣິດຈັກ, ແລະໃນປີຕໍ່ມາ ຜູ້ນຳຂອງວຽກງານດ້ານການສຶກສາແລະການພິມເຜີຍແຜ່ໄດ້ກັກການໂຈມຕີທີ່ຄ້າຍຄືກັນຕໍ່ອຳນາດຂອງ Spirit of Prophecy. ຕັ້ງແຕ່ປີ1884 ຄຳພະຍານລະບຸວ່າ ໃນວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີນິຕິຢ່າງເປີດເຜີຍ. ຈາກປີ1863 ຈົນເຖິງ 1881 ການກະບົດໂດທະວິຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຈົນຄອບຄຸມເຖິງພຣະຄຳພີແລະ Spirit of Prophecy, ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງການປະຕິເສດຮາກຖານເທົ່ານັ້ນອີກຕໍ່ໄປ.

ຄວາມນຳຊັງທັງສະປະການທຶກິກສະແດງໄວ້ໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ8 ນັ້ນ ໄດ້ຖືກກະທຳໂດຍພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ນຳແຫ່ງເຢຣຸຊາເລມ, ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເປັນອົງການຄຣິດຈັກທາງກົດໝາຍໃນຖານະ Laodicean Adventism ໃນປີ1863. ໃນເວລານັ້ນໄດ້ມີການຕີພິມບົດຄວາມໜຶ່ງໃນ Review and Herald ຊຶ່ງນັກປະຫວັດສາດບາງຄົນໄດ້ຈັດໃຫ້ James White ເປັນຜູ້ປະເມີນ, ແມ່ນແທ້ວ່າຫຼັກຖານເອກະສານຂອງບົດຄວາມນັ້ນ ແທ້ຈິງແລ້ວຊື່ເປັນ Uriah Smith ຫຼາຍກວ່າວ່າເປັນຜູ້ຂຽນທົ່ວແທ້ຈິງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄຳສາບແຈງຕໍ່ການກໍ່ສ້າງເຢຣຸຊາເລມໃໝ່ ໄດ້ສຳເລັດຢ່າງແຈ້ງຊັດໃນ James White, ແລະ Uriah Smith ຄົນກະທົບຜູ້ທີ່ໄດ້ຈັດເຮັດແຜນພາບປອມປີ 1863. ຮອດປີ1881, ປະທານຂອງ General Conference ໄດ້ນຳບົດຄວາມລົງໃນ Review and Herald ທີ່ໂຕ້ແຍ້ງຕໍ່ສິດອຳນາດຢ່າງບໍ່ມີບູນຂອງພຣະຄຳພີ, ແລະໃນປີຖັດໄປ Uriah Smith ກໍໄດ້ເລີ່ມການໂຈມຕີຕໍ່ສິດອຳນາດຂອງ Spirit of Prophecy.

ບັນດາຊາຍເຖົ້າແກ່ໃນສະໄໝກ່ອນ ຜູ້ຊຶ້ງຄວນຈະເປັນຜູ້ພິກັດຮັກສາ ໄດ້ນຳໜ້າອອກໄປໃນການໂຈມຕີຢ່າງເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການໂຈມຕີຕໍ່ຄວາມຈິງພື້ນຖານ ທຶກິກເປັນຕົວແທນໃນຄວາມຜັນຂອງ Miller ແລະຖືກສະແດງໄວ້ເທິງສອງຕາຕະລາງຂອງ Habakkuk. ຈາກຈຸດນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມໂຈມຕີພະຍານສອງອົງ ຄືພຣະຄຳພີແລະ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນ (ຕົ້ນທົດສະວັດ 1880), ຜູ້ນຳຂອງວຽກງານດ້ານສຸຂະພາບ, John H. Kellogg, ໄດ້ເລີ່ມນຳເອົາລັດທິວິນຍານນິຍົມແຫ່ງຄວາມເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນທຸກສິ່ງ ເຂົ້າມາສູ່ບັນດາຜູ້ນຳຂອງຄຣິດຕະຈັກ. ໃນປີ1881, James White ໄດ້ຖືກນຳໄປພັກສະຫງົບ, ແລະ Sister White ກໍຢູ່ທຳມະການການກະບົດຂອງຜູ້ນຳ ທີ່ກຳລັງທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ໃນໂຄງສ້າງດ້ານການສຶກສາ, ດ້ານສຸຂະພາບ, ແລະ ດ້ານການເມືອງ ຂອງຄຣິດຕະຈັກ.

ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ມາເຖິງໃນປີ1856, ຊຶ່ງເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ “ເຈັດເວລາ,” ແລະທັງຂ່າວສານເຖິງລາໂອດີເຊຍດ້ວຍ, ໄດ້ຖືກປະຕິເສດ, ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງປະສົງຈະຊົງກ່າວຂ່າວສານນັ້ນເດີມອີກຄັ້ງໜຶ່ງໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ທີ່ວິໄບທີ Minneapolis ໃນປີ1888, ຜ່ານທາງຂ່າວສານທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໂດຍຜູ້ເຖົ້າ Jones ແລະ Waggoner. ຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຂ່າວສານໃໝ່, ແລະເມື່ອຜູ້ທີ່ຕ້ານຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບການກ່າວຕັກເຕືອນໂດຍ Sister White, ນາງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພວກກະບົດເຊື່ອວ່າການຕໍ່ຕ້ານຂ່າວສານຂອງ Jones ແລະ Waggoner ຂອງພວກເຂົານັ້ນ ສະທ້ອນເຖິງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃນການປົກປ້ອງຫຼັກໝາຍເດີມ, ຊຶ່ງກໍແມ່ນຮາກຖານເດີມເຊັ່ນກັນ. ການກະບົດຂອງພວກເຂົາໄດ້ເປີດເຜີຍວ່າ ມາເຖິງປີ1888 ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈອີກຕໍ່ໄປແລ້ວວ່າຮາກຖານແມ່ນຫຍັງ,

ຄືຄວາມຈິງພື້ນຖານນັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ.
ໃນບໍລິບົດຂອງຫຼັກໝາຍແລະກົດເກນຂອງ William Miller ນາງໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້:

“ພວກເຮົາຄວນຈະຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ ສິ່ງໃດເປັນຄຣິດສະຕຽນສາສະໜາ, ສິ່ງໃດເປັນຄວາມຈິງ, ສິ່ງໃດເປັນຄວາມເຊື່ອທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບມາ, ແລະ ສິ່ງໃດເປັນຫຼັກເກນແຫ່ງພຣະຄຳພີ—ຫຼັກເກນທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາຈາກພຣະອຳນາດສູງສຸດ. ມີຫຼາຍຄົນທີ່ເຊື່ອໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນອັນໃດອັນໜຶ່ງສຳລັບເປັນຖານຂອງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ, ໂດຍບໍ່ມີຫຼັກຖານອັນພຽງພໍກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນັ້ນ. ຖ້າມີແນວຄິດໃດໜຶ່ງຖືກນຳສະເໜີຂຶ້ນມາທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຄິດເຫັນທີ່ຕົນໄດ້ຖືໄວ້ວ່າໜ້າ, ພວກເຂົາກໍພ້ອມທັນທີຈະຮັບເອົາ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເຫດຜົນຈາກເຫດໄປສູ່ຜົນ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາບໍ່ມີຮາກຖານອັນແທ້ຈິງ, ແລະ ໃນເວລາແຫ່ງການທົດລອງ ພວກເຂົາຈະພົບວ່າຕົນໄດ້ກັກສ້າງຢູ່ເທິງຜົນຊາຍ.”

“ຜູ້ໃດທີ່ພັກຢູ່ດ້ວຍຄວາມພິຈາລະນາໃນຄວາມຮູ້ພຣະຄຳພີອັນບົກພ່ອງຂອງຕົນໃນປັດຈຸບັນ ໂດຍຄິດວ່າເຫັນກຶກໄວ້ສຳລັບຄວາມພົ້ນຂອງຕົນ, ກໍກຳລັງພັກຢູ່ໃນຄວາມຫລອກລວງອັນເຖິງຕາຍ. ມີຫລາຍຄົນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມຢ່າງຄົບຖ້ວນດ້ວຍເຫດຜົນຈາກພຣະຄຳພີ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະສາມາດຈຳແນກຄວາມຜິດພາດ ແລະປະນາມປະເພນີ ແລະຄວາມງົມງາຍທັງປວງ ທີ່ຖືກນຳມາຍຸຕິໃນປັດຈຸບັນຂອງຕົນ. ຊາຕານໄດ້ນຳເອົາແນວຄິດຂອງມັນເອງເຂົ້າມາໃນການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງອັນບໍ່ລົບລຽນຂອງຂ້າວປະເສີດແຫ່ງພຣະຄຣິດ. ຄົນຈຳນວນຫລາຍທີ່ອ້າງວ່າເຊື່ອໃນຄວາມຈິງສຳລັບສະໄໝນີ້ ກໍບໍ່ຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມເຊື່ອ ທີ່ເຄີຍຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກວິສຸດເທືອດ—ພຣະຄຣິດຢູ່ໃນພວກທ່ານ ຄວາມຫວັງແຫ່ງສະຫງ່າລາສີ. ເຂົາຄິດວ່າຕົນກຳລັງປົກປ້ອງໝູ່ໝາຍເກົ່າແກ່, ແຕ່ເຂົາອຸ່ນໆກາງໆ ແລະເຢັນຊາ. ເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າການຖືກທຳເຂົ້າໃນປະສົບການຂອງຕົນ ແລະການຄອບຄອງຄຸນຄ່າແທ້ຈິງຂອງຄວາມຮັກແລະຄວາມເຊື່ອນັ້ນເປັນແນວໃດ. ເຂົາບໍ່ແມ່ນນັກສຶກສາພຣະຄຳພີຢ່າງໃກ້ຊິດ, ແຕ່ກັບຂີ້ຫ້າມ ແລະບໍ່ເອົາໃຈໃສ່. ເມື່ອຄວາມເຫັນຕ່າງເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບຂໍ້ຕອນໃນພຣະຄຳພີ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ສຶກສາຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ ແລະບໍ່ແນວເຫັນເຊື່ອອັນໃດ ກໍຕົກໄປຈາກຄວາມຈິງ. ພວກເຮົາຄວນປະທັບໃຈໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນເຫັນຄວາມຈິງ ຢ່າງໃນການສືບສອບຄວາມຈິງຝ່າຍພຣະເຈົ້າຢ່າງພາກພຽນ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະຮູ້ວ່າເຂົາຮູ້ແທ້ໆວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຈິງ. ບາງຄົນອ້າງວ່າຕົນມີຄວາມຮູ້ຫລາຍ ແລະຮູ້ສຶກພໍໃຈກັບສະພາບຂອງຕົນ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາບໍ່ມີຄວາມຮ້ອນຮົ່ນຕໍ່ພຣະກົດ ບໍ່ມີຄວາມຮັກອັນແຮງກ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະຕໍ່ຈິດວິນຍານທັງຫລາຍທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສົ່ງພຣະຊົນເພື່ອເຂົ້າ ຍົກກວ່າຖ້າເຂົາບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າເລີຍ. ເຂົາບໍ່ອ່ານພຣະຄຳພີ [ເພື່ອ] ຮັບເອົາໄຂກະດູກ ແລະຄວາມອຸດົມບໍລິບູນມາເປັນຂອງຈິດວິນຍານຕົນເອງ. ເຂົາບໍ່ຮູ້ສຶກວ່ານັ້ນແມ່ນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງຕັດກັບເຂົາ. ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາຢາກເຂົ້າໃຈຫົນທາງແຫ່ງຄວາມພົ້ນ, ຖ້າພວກເຮົາຢາກເຫັນລຳແສງຂອງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງສຶກສາພຣະຄຳພີຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ, ເພາະພຣະສັນຍາ ແລະຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳ ພີໄດ້ສ້ອງລຳແສງແຫ່ງສະຫງ່າລາສີອັນແຈ້ງຊັດເຈນເທິງແຜນການໄຖ່ບາບອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຫລົ່ານັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ້ງຊັດ.” The 1888 Materials, 403.

ຄຳກ່າວນີ້ໄດ້ຖືກນຳມາຈາກຄຳພະຍານຂອງນາງໃນຊ່ວງປີ 1888, ແລະນາງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພວກກະບົດກຳລັງສ້າງຮາກຖານເທິງຜົນຊາຍ ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຕົວກໍຕາມ. ນາງກ່າວວ່າ, “ຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ອ້າງວ່າເຊື່ອຄວາມຈິງປະຈຸບັນ ບໍ່ຮູ້ວ່າສິ່ງໃດເປັນຄວາມເຊື່ອທີ່ເຄີຍຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກວິສຸດເທືອດ—ພຣະຄຣິດຢູ່ໃນພວກທ່ານ

ຄືຄວາມຫວັງແຫ່ງສະຫງ່າລາສີ. ພວກເຂົາຄິດວ່າຕົນກຳລັງປົກປ້ອງໝູ່ໝາຍເກົ່າແກ່,
ແຕ່ພວກເຂົາອຸ່ນໆເຢັນໆ ແລະ ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່." ນາງຊີບອກວ່າ ພວກເຂົາຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບຂອງລາໂອດີເຊຍ,
ເພາະພວກເຂົາ "ອຸ່ນໆເຢັນໆ." ແລະນາງຍັງລະບຸ
"ຄວາມເຊື່ອທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍມອບໃຫ້ແກ່ພວກວິສຸດເທື່ອດຽວ—ພຣະຄຣິດຢູ່ໃນພວກທ່ານ
ຄືຄວາມຫວັງແຫ່ງສະຫງ່າລາສີ." ພຣະຄຣິດຄືສິລາແຫ່ງຍຸກທັງຫຼາຍ,
ແລະໃນຖານະທີ່ພຣະອົງເປັນສິລາແຫ່ງຍຸກທັງຫຼາຍນັ້ນ
ພຣະອົງຊົງເປັນຕົວແທນຂອງອັນມະນຸດໃນຄວາມຝັນຂອງ Miller.

"ຄຳເຕືອນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ: ຈະຕ້ອງບ່ອນຍາດໃຫ້ສັງໃດເຂົ້າມາທີ່ຈະລົບກວນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ
ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ກໍ່ສ້າງມາຕັ້ງແຕ່ຂ່າວສານໄດ້ມາໃນປີ 1842, 1843, ແລະ 1844.
ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຂ່າວສານນີ້, ແລະນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂລກ,
ຊີວິດຕໍ່ແສງສະຫວ່າງພິພິດພິດເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາບໍ່ມີຈິດຕະນາຈະຍົກຕົນຂອງພວກເຮົາອອກຈາກເວທີທີ່ຕົນຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກວາງໄວ້
ໃນຂະນະທີ່ວັນແລ້ວວັນເດົາ ພວກເຮົາໄດ້ສະແຫວງຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ,
ສະແຫວງຫາແສງສະຫວ່າງ.
ທ່ານຄິດຫຼືວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສະລະແສງສະຫວ່າງພິພິດພິດເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ?
ມັນຈະຕ້ອງເປັນດັ່ງພຣະສິລານິລັນດອນ. ມັນໄດ້ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າມາຕະຫຼອດ
ນັບຕັ້ງແຕ່ມັນໄດ້ຖືກປະທານມາ." Review and Herald, ວັນທີ 14 ເມສາ 1903.

ນາງໄດ້ຊີບອກຄວາມເປັນຈິງອັນສຳຄັນປະການໜຶ່ງຂອງພວກກະບົດ,
ຜູ້ຊົງເປັນບັນພະບຸລຸດໃນສະໄໝໂບຮານຂອງເອເຊກຽນ, ເມື່ອນາງກ່າວວ່າ,
"ພວກເຂົາບໍ່ໃຊ້ເຫດຜົນຈາກເຫດໄປຫາຜົນ." ຄົນຊົບປະສານ ຫຼືຍ້ອມ ໃຊ້ເຫດຜົນຈາກເຫດໄປຫາຜົນ.
ຜົນທີ່ໄດ້ຈາກກອງປະຊຸມ General Conference ປີ 1888 ນັ້ນເປັນການກະບົດຢ່າງຮ້າຍແຮງຈົນຊຸດສະເດີ
ໄວທັດຕັດສິນໃຈວ່າຈະຈາກໄປ, ແຕ່ຜູ້ນຳທາງຝ່າຍທູດສະຫວັນຂອງນາງໄດ້ສັງເກດວ່ານາງຈຳຕ້ອງຢູ່
ແລະບັນທຶກປະຫວັດສາດຄູ່ຂະໜານຂອງການກະບົດຂອງໂກຣາ, ດາທານ ແລະ ອາບຣາມ.
ການກະບົດຂອງບັນດາຊາຍໃນສະໄໝໂບຮານແມ່ນຜົນ,
ແລະເຫດແມ່ນການປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງລາໂອດີເຊຍ ຊຶ່ງໄດ້ມາພ້ອມກັບແສງສະຫວ່າງພິພິດພິດຂອງ
"ເຈດີເທື່ອ" ໃນປີ 1856, ແລະຈາກນັ້ນໄດ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນເປັນການກະບົດຕໍ່ຮາກຖານໃນປີ 1863,
ຊຶ່ງຕໍ່ມາໄດ້ນຳໄປສູ່ການໂຈມຕີພິພິດພິດຄຳພີກ່ອນ ແລະຕໍ່ມາພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພີຍາກອນ
ພ້ອມທັງການນຳເອົາລັດທິວິນຍານນິຍົມຂອງ Kellogg ເຂົ້າມາ.

ແນ່ນອນ ນັກປະຫວັດສາດຂອງມະນຸດໃນສະໄໝບູຮານຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ
ໄດ້ປົກຄຸມຄວາມຈິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະບົດນັ້ນໄວ້ດ້ວຍຂໍ້ເທຍືອ, ປະເພນີ, ຂະນົມທຳນຽມ ແລະ
ອາຫານແຫ່ງນິທານເລົ່າລື,
ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກະບົດປະເພດນັ້ນຍ້ອມພະຍາຍາມປົກປ້ອງຖານຢູ່ສະເໝີ.

ວິບັດແກ່ພວກທີ່ສະແຫວງຫາຢ່າງເລິກລັບເພື່ອປັບປຸງຄວາມຄິດປົກກະຕິຂອງຕົນໄວ້ຈາກພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າ
, ແລະການງານຂອງພວກເຂົາກໍ່ຢູ່ໃນຄວາມມັດ, ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ໃຜເຫັນພວກເຮົາ?
ແລະໃຜຮູ້ຈັກພວກເຮົາ? ອີຊາຍາ 25:19.

ບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ອີຊາຍາກຳລັງກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນ ຄືຜູ້ທີ່ທ່ານລະບຸວ່າເປັນ
"ບັນດາຄົນເຍາະເຍີ້ຍທີ່ປົກຄອງຊົນຊາດນີ້ໃນເຢຣຸຊາເລັມ,"
ແລະເປັນຄົນເຖົ້າແກ່ຊຸດດຽວກັນນັ້ນໃນສະໄໝບູຮານ
ຜູ້ທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຜູ້ພິພິດພິດຮັກສາປະຊາຊົນໃນເອເຊກຽນບົດທີ່ເປດ. ໃນຄຳພີຍາກອນຂອງເອເຊກຽນ,
ໃນການອະທິບາຍໜ້າກຽດຊົງຄົງທີ່ສອງ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຄົນຮຸ່ນທີ່ສອງຂອງແອດເວັນຕິດ,

ພວກເຂົາໄດ້ຕອບຄໍາຖາມທີ່ນັ້ນດາວຢາຍເຢຍຣີຂອງອີຊາຢາຖາມໄວ້ວ່າ, “ເພາະພວກເຂົາກ່າວວ່າ ພຣະຢາເວຫາເຫັນພວກເຮົາບໍ່; ພຣະຢາເວໄດ້ລະທຽງແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ” (ເອເຊກຽນ 8:12).

ມີ “ວິບັດ” ຖືກປະກາດເໝືອນບັນດາຜູ້ບົດເບືອນປະຫວັດສາດເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມບົດບັງຄອມຈົງຂອງການກະບົດທີ່ໄດ້ນຳໄປສູ່ ແລະໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 1888.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ຂ້າພະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າກັບທ່ານເກຣີບເຖິງການປະຊຸມທີ່ Minneapolis. ໃນຄັ້ງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຈຈະອອກຈາກການປະຊຸມ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລະຮູ້ສຶກເຖິງຈິດວິນຍານແຫ່ງການຕໍ່ຕ້ານອັນແຮງກ້າຫຼືອບງຳຢູ່ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດຍອມຮັບໄດ້ແມ່ນແຕ່ຊົ່ວຂະນະດຽວ ຕໍ່ຈິດວິນຍານທີ່ເຄື່ອນໄຫວດ້ວຍອຳນາດຄວບຄຸມເໝືອ Brother Morrison ແລະ Brother Nicola. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດສົງໄສໄດ້ແມ່ນແຕ່ຊົ່ວຂະນະດຽວວ່າ ທ່ານຢູ່ໃຕ້ຈິດວິນຍານປະເພດໃດ. ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທ່ານດຳເນີນຕົວໄປໃນການຫຼອກລວງນີ້ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນມາຫາທ່ານ.

“ໃນຄົນໜຶ່ງຈາກຫຼັກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະບໍ່ຢູ່ຕາມໃນເມືອງ Minneapolis, ໃນຄວາມຝັນ ຫຼື ນິມິດໃນກາງຄືນ—ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດບອກໄດ້ແນ່ນອນວ່າແມ່ນອັນໃດ—ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີຮູບລັກສູງສົ່ງ ແລະ ສະຫງ່າງາມໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເປີດເຜີຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ນີ້ແມ່ນນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢືນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າເອງຈະເປັນຜູ້ຊ່ວຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄຳຈຸນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເວົ້າຖອຍຄຳທີ່ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້. ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ເພາະວຽກງານນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍົກເຈົ້າຂຶ້ນ. ພຣະຫຸດນິລັນດອນຂອງພຣະອົງຮອງຮັບເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ. ຈາກການປະຊຸມນີ້ຈະມີການຕັດສິນໃຈຖືກກະທຳຂຶ້ນເພື່ອຊີວິດ ຫຼືເພື່ອຄວາມຕາຍ; ມີໃຊ້ວ່າຜູ້ໃດຈຳເປັນຕ້ອງພິນາດ, ແຕ່ຄວາມຈອງຫອງທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມໄວໃຈໃນຕົນເອງຈະປົດປະຕູ ຈົນພຣະເຢຊູ ແລະ ລົດອຳນາດແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສູ່ຂອງພຣະອົງບໍ່ອາດຖືກຮັບເຂົ້າມາໄດ້. ພວກເຂົາຈະຍັງມີໂອກາດອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ຈະໄດ້ຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມຫຼອກລວງ, ແລະ ກັບໃຈ, ສາລະພາບບາບຂອງຕົນ, ແລະ ມາຫາພຣະຄຣິດ ແລະ ຮັບການປ່ຽນໃຈໃໝ່ ເພື່ອພຣະອົງຈະຮັກສາພວກເຂົາ.’”

ພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາມາ.” ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕິດຕາມຜູ້ນຳທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ທ່ານໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປຍັງເຮືອນຕ່າງໆ ທີ່ພວກພົນອ້ອມໄສຢູ່ ແລະ ທ່ານກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຟັງຖອຍຄຳທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ນີ້, ເພາະວ່າຖອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມແຫ່ງບັນທຶກ, ແລະ ຖອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈະມີອຳນາດແຫ່ງການກ່າວໂທດເໝືອທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນງານນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນໄປຕາມພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະບັນຍາຈາກເບື້ອງເທິງ, ແຕ່ເປັນໄປຕາມວິນຍານທີ່ບໍ່ໄດ້ລົງມາຈາກເບື້ອງເທິງ, ແຕ່ມາຈາກເບື້ອງລຸ່ມ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງຖອຍຄຳທີ່ຖືກເວົ້າອອກມາ ຊຶ່ງຄວນຈະເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນໃນພວກຜູ້ທີ່ເວົ້າຖອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນລະອາຍ. ຄຳເວົ້າເຢາຍເຢຍຣີແລະເສຍດສໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ກັນໄປມາຈາກຄົນໜຶ່ງຫາອີກຄົນໜຶ່ງ ໂດຍຫົວເຢາຍເຢຍຣີຮ່ວມຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ A. T. Jones, E. J. Waggoner, ແລະ Willie C. White, ພ້ອມທັງຂ້າພະເຈົ້າເອງ. ຕຳແໜ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລະວຽກງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກວິພາກວິຈານຢ່າງເສລີໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ຄວນຈະກຳລັງມີສ່ວນໃນວຽກງານແຫ່ງການຖອມຈິດວິນຍານຂອງຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະຈັດລະບຽບຫົວໃຈຂອງຕົນເອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

ເບິ່ງຄວາມອຳນາດດັ່ງກ່າວຢ່າງໜຶ່ງໃນການໝົກມຸ່ນຄົດຄຳນັ້ນຢູ່ກັບຄວາມຜິດທຳໃນຕະນາການຂຶ້ນ ແລະຖ້ອຍຄຳອັນເກີດຈາກຈິນຕະນາການກ່ຽວກັບພື້ນຖານຮ່ວມຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາແລະວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງບໍ່ມີຮາກຖານໃນຄວາມຈິງເລີຍ, ແລະໃນການສົ່ງໄສ ແລະການເວົ້າ ແລະການຂຽນສັງຄົມຂຶ້ນອັນເປັນຜົນມາຈາກຄວາມສົ່ງໄສເຄືອບແຄງ ຄຳຖາມ ແລະຄວາມບໍ່ເຊື່ອ."

"ຜູ້ນຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, 'ສິ່ງນີ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມທັງຫລາຍວ່າເປັນການຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຈິດວິນຍານນີ້ບໍ່ອາດກົມກຽວກັນກັບພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ, ແຫ່ງຄວາມຈິງ. ພວກເຂົາມີເນື້ອເກີດຈິດວິນຍານແຫ່ງການຕໍ່ຕ້ານ ແລະບໍ່ຮູ້ອີກຕໍ່ໄປຫລາຍກວ່າຄົນຂຶ້ນເມື່ອວິນຍານໃດຄວບຄຸມຄຳເວົ້າ ຫລືການກະທຳຂອງພວກເຂົາ. ບາບນີ້ເປັນຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍສະເພາະ. ຈິດວິນຍານນີ້ບໍ່ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັບພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງແລະຄວາມຊອບທຳ ຫລາຍໄປກວ່າຈິດວິນຍານທີ່ກະຕຸ້ນພວກຢືວໃຫ້ສ້າງການສົມຮູ້ວ່າຄົດເພື່ອສົ່ງໄສ, ເພື່ອວິພາກວິຈານ ແລະເພື່ອຄອບຄຸມແນວມືພຣະຄຣິດ, ພຣະຜູ້ຖືຂອງໂລກ.'"

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກບອກໂດຍຜູ້ນຳພາຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ໄດ້ມີພະຍານຕໍ່ການສົນທະນາທີ່ປາສະຈາກພຣະຄຣິດ, ຄຳເວົ້າອັນວຸ້ນວາຍຂອງຝຸງຊົນ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນຈິດວິນຍານທີ່ຜັກດັນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ. ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຂອງຕົນ ທຸດສະຫວັນຊົດກໍໄດ້ເຂົ້າໄປກັບພວກເຂົາ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ບິດປະຕູຕໍ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ ແລະບໍ່ຍອມຟັງພຣະສຸດສະຽງຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ມີການຖອມຕົນຂອງຈິດວິນຍານຢູ່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ສຽງແຫ່ງຄຳອະທິຖານແທບຈະບໍ່ໄດ້ຍິນເລີຍ, ແຕ່ການຕິດຽນ ແລະຖ້ອຍຄຳທີ່ເກີນຈິງ ແລະການຄາດຄະເນ ແລະການສັນນິຖານ ແລະຄວາມອິດສາ ແລະຄວາມຫງິຫວງ ແລະການຄາດຮ້າຍຕໍ່ຜູ້ອື່ນ ແລະການກ່າວຫາອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເປັນສິ່ງທີ່ເຜີຍໜ່ວຍຢູ່. ຖ້າຕາຂອງພວກເຂົາຖືກເປີດອອກ ພວກເຂົາຄົງໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕົກໃຈ, ຄືການຊົມຊື່ນຢ່າງຮີບເຮັງຂອງທຸດສະຫວັນຊົດ. ແລະພວກເຂົາຄົງໄດ້ເຫັນດ້ວຍວ່າ ມີຜູ້ຜ້າລະວັງອົງໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນທຸກຄຳເວົ້າ ແລະໄດ້ບັນທຶກຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໃນປຶ້ມດາບິມແຫ່ງສະຫວັນ."

"ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ໃນເວລານີ້ການຈະຕັດສິນໃຈໃດໆກ່ຽວກັບຈຸດຍືນທາງຄຳສອນ ວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຈິງ ຫຼືການຄາດຫວັງໃຫ້ມີຈິດວິນຍານແຫ່ງການສືບສວນຢ່າງທ່ຽງທຳ ກໍເປັນສິ່ງໄຮບປະໂຫຍດ ເພາະໄດ້ມີການຮ່ວມພັນທະມັດກັນຂຶ້ນ ເພື່ອຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ມີການບຽນແບງແນວຄວາມຄິດໃນຈຸດໃດໆ ຫຼືຈຸດຍືນໃດໆທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບໄວ້ ບໍ່ຍັງໄປກວ່າພວກຢືວໄດ້ເຮັດ. ຜູ້ນຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຫຼາຍປະການແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີອິດສະລະທີ່ຈະຂຽນ. ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າຕົນເອງນັ້ນຟັງຢູ່ເທິງຕຽງ ດ້ວຍຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມທຸກໃຈ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍມີຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໝັ້ນແນວແນ່ ທີ່ຈະຍືນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງແຫ່ງໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນກວ່າການປະຊຸມນັ້ນຈະສິ້ນສຸດ ແລ້ວຈຶ່ງຄອບຖ້ຳຄຳຊົມນຳຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຈະບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າຄວນເຄື່ອນໄຫວຢ່າງໃດ ແລະຄວນດຳເນີນໃນແນວທາງໃດ." The 1888 Materials, 277, 278.